

MAANDBLAD

DE OPEN POORT

OKTOBER 1987

NR. 10

UITVAARTVERZORGING 020-730055
WE NU LEEFT, NU ZORGT

66

oud

EN DER DAGEN ZAT

KERK IN HET KORT

Kerk in de gevangenis – dienst aan elkaar

Enkele jaren geleden ontstond er een bijzondere relatie tussen de gevangenis Scheveningen en het bejaardencentrum Uitzicht in Den Haag. Het begin van deze relatie lag in de kerkdienst van de gevangenis-kerk. Iedere zondag worden daar kerkdiensten gehouden. Daarvoor bestaat grote belangstelling onder de bewoners van de gevangenis. En ook gemeentelieden van buiten nemen aan deze diensten deel. De opbouw van de liturgie komt grotendeels overeen met die in de kerken buiten de gevangenis. Alleen wat er in de gevangenis ontbreekt is de dienst van de gaven. Er kan in een gevangeniskerkdienst geen collecte worden gehouden, omdat de mensen niet over contant geld beschikken. En toch is de dienst van de gaven een wezenlijk onderdeel van de liturgie. Vandaar dat gezocht werd naar mogelijkheden om daar in deze situatie toch inhoud aan te geven. Het werd gevonden in de creativiteit en de werkzaamheid van de bewoners. In wat zij in hun omstandigheden te geven hebben. De gedachte ontstond om zelfgemaakt aardewerk en gekweekte plantjes een gerichte bestemming te geven. Dat werden de bewoners van Uitzicht. Ter gelegenheid van hun verjaardag ontvingen zij zo een attentie als groet uit de gevangeniskerk.

In de zondagse kerkdienst werden dan bij de dienst van de gaven de jarigen genoemd. Onder de bewoners van Uitzicht ontstond het gevoel iets terug te moeten doen. Er werd een groep van 7 personen gevormd die een eerste bezoek bracht aan de gevangeniskerk. De oudste was 92 jaar en de jongste 83 jaar. Ze waren geen van allen ooit in de gevangenis geweest. Bij deze ene keer is het niet gebleven. Ze hebben daarna regelmatig met de andere kerkgangers van buiten de diensten bezocht. Er ging een wereld voor hen open. En vooral

ontstond bij hen heel veel begrip voor de noodzaak om in zo'n bijzondere situatie een aansprekende vorm van kerk-zijn te ontwikkelen. Een simpel stekje had mensen bijeen gebracht die mijlener van elkaar afstonden. De aanwezigheid van ouderen bleek voor veel gevangenen van grote betekenis. Er wordt met respect tegen hen opgezien en zij representeren een stuk levenswijsheid.

En ook de ouderen zelf gaf dit werk grote voldoening. Er ontstond een sterk gevoel, daar van betekenis te zijn. Het gaf bevrediging door zinvol bezig te zijn.

Ook in het bejaardencentrum zelf voelden zij dat ze de taak hadden informatie over te brengen over gevangenen medemensen.

En uiteindelijk was er ook onderlinge herkenning: de ouderen konden zich de marginale positie van de gevangenen heel goed indenken. Zo groeide aan dit diakonaat van gevangenen het inzicht hoe belangrijk het kan zijn ouderen hun eigen plaats in de dienst van de gemeente te geven.

J.D.W. Eerbeek, prot. geestelijke verzorging
Gevangenis en Huis van Bewaring Scheveningen

Gespreksvragen

1. Wat betekenden de visioenen van Jesaja en Zacharia voor de mensen in het oude Israël? (Voor de ouderen? Voor de jongeren?) Wat zouden ze voor onze samenleving kunnen betekenen?
2. Hoe is de relatie tussen de verschillende generaties in uw familie? Zou u daarin verandering wensen, zo ja, hoe?
3. Maakt u zich zorgen om uw 'oude dag'? Zo ja, waar bent u bezorgd om?
4. Hebt u plannen en wensen voor uw 'oude dag'? Denkt u dat u die kunt realiseren? Waarom wel/niet?
5. In 'Kerk in het Kort' wordt heel concreet wederzijds respect en dienstbetoon beschreven. Is het mogelijk iets dergelijks in uw omgeving te realiseren en wilt u zich daar voor inzetten?